

GRANDIOSUL FESTIVAL SPORTIV AL UNIVERSIADEI '81 A LUAT SFÎRȘIT

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VA!



Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVII - Nr. 9847

8 PAGINI - 30 BANI

Vineri 31 iulie 1981

12 ZILE DE FRUMOASĂ ȘI ENTUZIASTĂ SĂRBĂTOARE A SPORTULUI ȘI PRIETENIEI

Întrecerile sportive au avut o înaltă valoare la care participanții români au contribuit din plin

Joi s-a încheiat la București, într-un cadru festiv, Universiada '81, — grandioasă competiție sportivă, care timp de 12 zile s-a constituit într-o frumoasă și entuziastă sărbătoare a sportului, tinereții, prieteniei și înțelegerii între studenții participanți din toate continentele, reuniți în capitala patriei noastre sub semnul generos al păcii și spiritului sportiv.

Desfășurată sub înaltul patronaj al președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, Universiada '81 a avut toate trăsăturile specifice unei mari și cuprinzătoare reuniuni internaționale, amplasarea participării constituind o nouă dovadă a prestigiului și prețurii cîștigate de țara noastră pe plan mondial, politica sa consecventă pusă în slujba păcii, progresului, înțelegerii și conlucrării rodnice, în condiții de deplină egalitate, a tuturor popoarelor lumii.

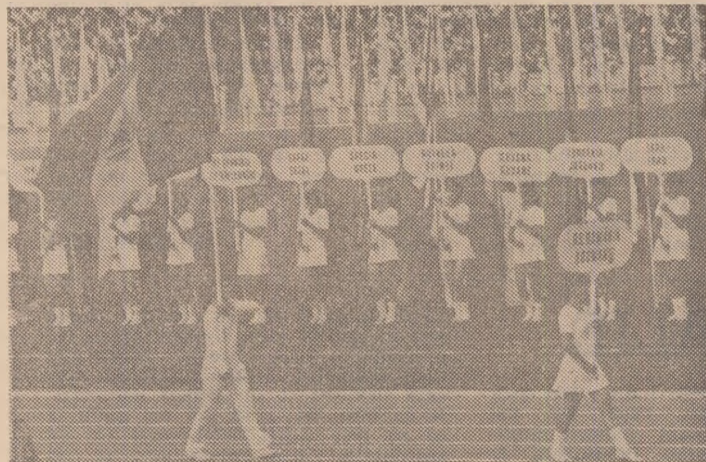
Îndemnul adresat de șeful statului român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președinte de onoare al Universiadei '81, cu prilejul inaugurării Jocurilor, „Fie ca această competiție mondială a tineretului universitar să constituie o puternică manifestare a prieteniei, a solidarității studenților, a tineretului de pretutindeni pentru o lume mai dreaptă și mai demnă, o lume a păcii, a

independenței naționale a tuturor popoarelor”, și-a găsit un puternic ecou în rîndurile tinerilor celor prezenți în capitala țării noastre, fapt ilustrat în mod semnificativ de spiritul de deplină sportivitate în care s-au desfășurat concursurile.

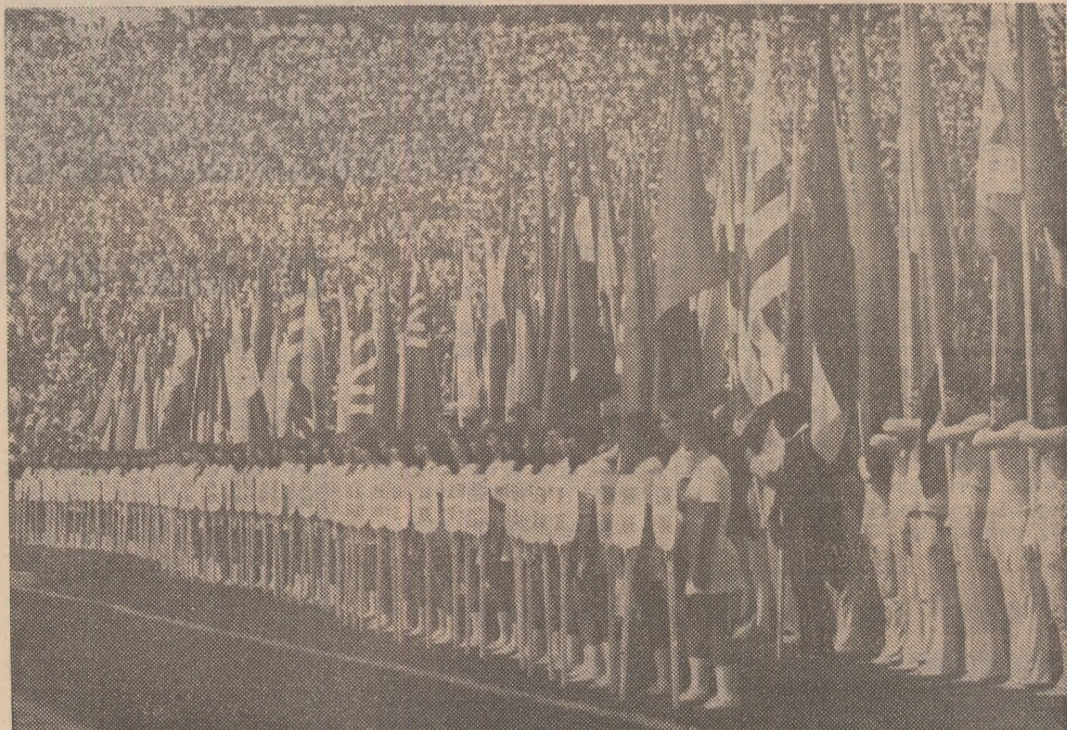
Rezultatele înregistrate la Jocurile Mondiale Universitare de la București demonstrează înalta valoare a întrecerilor, care au avut, prin participare, prin modul cum s-a luptat, prin nivelul tehnic și spectacular, toate caracteristicile unor veritabile campionate mondiale în disciplinele respective. Universiada de la București s-a înscris, astfel, în istoria jocurilor mondiale studențești drept una dintre cele mai puternice ediții, aducîndu-și din plin contribuția la dezvoltarea sportului studentesc, a sportului mondial în general.

Concursul de atletism, unul din cele mai puternice dintre cele organizate în lume în ultimii ani și cel mai valoros găzduit vreodată de țara noastră, a fost marcat de stabilirea a 17 recorduri mondiale universitare, de întreceri puternice și echilibrate, decise la ultima aruncare sau pe ultimii metri. În bazinul „23 August”, cele mai bune performanțe mondiale universitare depășite în probele de natație au fost în număr de 26.

(Continuare în pag. a 2-a)



Moment emoționant în timpul defilării purtătorilor drapelului național și ai pancartelor cu numele țărilor participante: prin fața tribunelor trece stindardul României



Ceremonia de închidere a Universiadei. Steagurile țărilor participante sînt reunite pentru ultima oară la această ediție a J.M.U.

O emoționantă despărțire de Jocurile Mondiale Universitare de Vară

FESTIVITATEA DE ÎNCHIDERE A EDIȚIEI DE LA BUCUREȘTI

Festivitatea de închidere a Jocurilor s-a desfășurat pe marele stadion „23 August”, marțor al altor evenimente de anvergură, care a găzduit, în timpul întrecerilor, puternicul concurs de atletism.

Au luat parte tovarășii Ion Coman, Constantin Dăscălescu, Cornelia Filipas, Gheorghe Până, Aneta Spornic, Suzana Gâdea, Ana Mureșan, Ilie Rădulescu, precum și Emil Drăgănescu, ministrul turismului și sportului, Pantelimon Găvănescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, Nicu Ceaușescu, secretar al C.C. al U.T.C., Tudor Mohora, secretar al C.C. al U.T.C., președintele UASCR, vicepreședinti ai Comitetului național de organizare a Universiadei, alți membri ai Comitetului.

La festivitate au luat parte Primo Nebiolo, președintele Federației Internaționale a Sportului Universitar, alți membri ai conducerii F.I.S.U., personalități ale vieții sportive mondiale.

Sînt prezenți sportivi din toate delegațiile participante, antrenori și arbitri, organizatori, toți cei care au contribuit la buna desfășurare a întrecerilor sportive din capitala României.

Zeci de mii de spectatori, care în timpul Universiadei au luat cu asalt arenele, unde aveau loc întrecerile între stu-

dentii sportivi, au fost prezenți și la această ceremonie finală, după care jocurile sportive universitare de vară vor lua o pauză de doi ani.

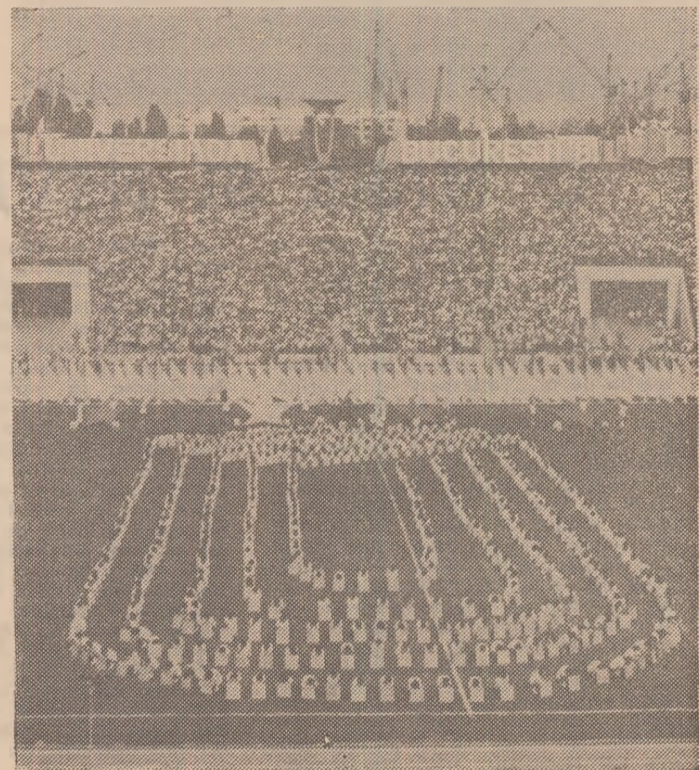
Festivitatea începe cu defilarea purtătorilor drapelului național și a pancartelor cu numele țărilor participante la această a XI-a ediție.

După alinierea lor pe gazonul stadionului, tovarășa Cornelia Filipas, viceprim-ministru al guvernului, președinte al Comitetului Național de Organizare a Universiadei '81, a spus: Desfășurată sub înaltul patronaj al tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, cea de-a XI-a ediție a Jocurilor

Mondiale Universitare — București 1981 s-a încheiat cu deplin succes, înscriindu-se, fără îndoială, ca un eveniment de seamă în istoria mișcării sportive mondiale, a întîlnirilor tineretului lumii.

În bilanțul atît de bogat al jocurilor de vară, care au reunit peste 3000 de participanți de pe toate meridianele globului, vor rămîne legate de numele Bucureștiului, capitala Republicii Socialiste România și gazda acestei mari manifestări internaționale, un număr impresionant de recorduri mondiale universitare, de competiții

(Continuare în pag. a 8-a)



Tinerii realizează pe gazonul stadionului „23 August” un imens U, inițiala Universiadei

În numărul de azi:

● **Tricolorii pe podiumul Universiadei '81 București**

(pag. a 3-a)

● **Satisfacție, împliniri și un cald omagiu adus gazdelor**

(pag. 4-5)

● **La Nottingham, sportivii români la startul campionatelor mondiale de caiac-canoe**

(pag. a 6-a)

● **Steaua a cîștigat „Cupa Municipiului București” la fotbal**

(pag. a 7-a)

DACĂ AR FI CA LA BOX...

Dacă ar fi ca la box, am fi putut vorbi de un challenger care asaltează titlul campionului. Dar pentru că sintem între corzile mult mai puțin aspre ale liniilor albe, să adoptăm limbaul tenisului.

Până la finala de simplu bărbati din patruleterul ticsit ca la Cupa Davis, Vadim Borisov purta cu mândrie și îndreptățire titlul de campion european, temut pe multe courts-uri continentale datorită îndemnării sale, vitezei de reacție și capacității de a dirija mingile (era să spunem „baloancle”, și nu am fi greșit, ținând cont de dese manevre tactice la care apelează).

Ei bine, în cadrul Universiadei, Florin Segărceanu — cel care i-a întrecut allădată pe Franulovici și Palin, pe brazilienii Koch și Kirmayr, cel care i-a luat un set lui Vilas — l-a învins întâi pe Thomas Emmrich („spaima” multor turnee internaționale) și apoi, în finală, pe Borisov.

N-am stărui asupra acestei performanțe dacă n-am fi încredințați — încă mai de mult — că Florin merită recunoșterea unei anumite valori și încurajarea necesară pentru desăvârșirea talentului său. Nimeni nu poate nega valoarea triplei performanțe a Virginiei Ruzici, performanță așteptată, firească, confirmată. Dimpotrivă, succesul lui Florin a fost

pus sub semnul îndoielii și este astfel cu atât mai merituos.

Acum un an și jumătate antrenorul Stefan Georescu dojenea presa pentru o presupusă timpurie supralicitare a virtutilor tinărului nostru campion. Recent, la Timisoara, a căzut el însuși în „păcat”, exaltând meritele jucătorilor noștri, ca o întirziată recunoaștere.

Înscrindu-și în palmaresul personal o victorie în fața lui Borisov, Florin Segărceanu și-a mai adăugat o tresă la renumele de jucător de 5 seturi, deci tenace, deci rezistent, deci dirz, deci luptător — calități mai rar întâlnite într-una și aceeași persoană.

Dacă ar fi ca la box, noul campion european de tenis amator s-ar numi Florin Segărceanu. Nu știm, firește, câtă vreme ar putea păstra un asemenea titlu teoretic. Dar sintem siguri că măcar pentru o zi, pentru un week-end, pentru o săptămână, Segărceanu ar putea fi — prin victoria asupra lui Borisov — campionul Europei!

Victor BÂNCULESCU



12 ZILE DE FRUMOASĂ ȘI ENTUZIASTĂ SĂRBĂTOARE

(Urmare din pag. 1)

Aici, la București, au primit consacrară sau și-au confirmat clasa internațională performanței ce au intrat, prin realizările lor, în galeria de glorie ale sportului, înscriindu-și în palmares medaliile obținute la cea de-a XI-a Universiadă.

În clasamentul neoficial pe medaliile delegația României a obținut din totalul de 67 de medalii, 30 medalii de aur, 17 de argint și 20 de bronz, situându-se pe locul al doilea, după Uniunea Sovietică, total 111 medalii (38-33-35) și înaintea Statelor Unite ale Americii, aflate pe locul al treilea cu 56 de medalii (29-18-9), R. P. Chineză pe locul al patrulea cu 21 medalii (10-6-5), Italiei pe locul al cincilea cu 13 medalii (6-4-3), R. D. Germane pe lo-

cul al șaselea cu 12 medalii (4-7-1), dintr-un total de 30 de țări care au obținut medalii.

Reprezentanții studenților români au contribuit din plin la sporirea prestigiului competiției, la îmbogățirea gloriei sportive românești. Printre aceștia se numără Nadia Comăneci, gimnasta care a revoluționat acest sport pe scara mondială, luptătorul Ștefan Rusu și colegii săi, înotătoarea Carmen Bunaciu, atletele, scrimerii, tenismanii, voleibaliștii ș.a.

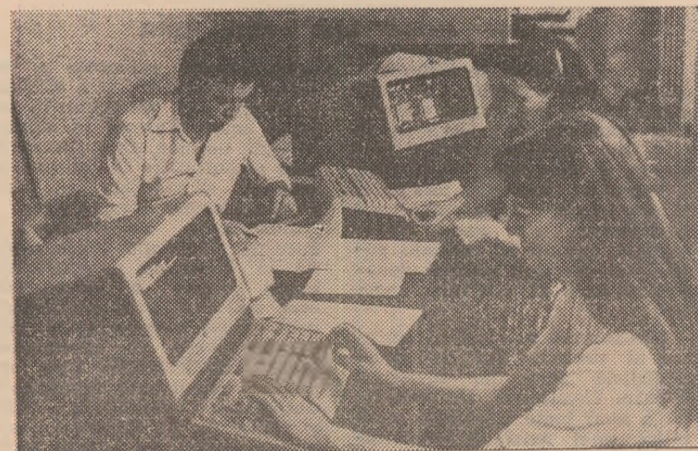
Cele 67 de medaliile constituie cel mai bun bilanț al reprezentanților noștri la Universiadă din toate cele 11 ediții de până acum, proba elocventă a vitalității și valorii sportului românesc, consecință a sprijinului și atenției de care se bucură în România socialistă această importantă activitate socială.

CEI CARE AU FOST... MEMORIA UNIVERSIADEI!

La această ediție a Universiadei — pe lângă concurenți, antrenori și arbitri, pe lângă cei aflați, deci, pe „scenă”, au lucrat numeroși oameni, anonimi, care au depus un mare volum de efort pentru asigurarea reușitei acestei mari manifestări sportive internaționale. Printre aceștia s-au numărat aceia care au condus și tipărit operațiile de informare a miilor de participanți și ziaristilor de la Universiadă.

Muncă de specialiști în cel mai înalt înțeles al cuvintului, care a putut fi realizată cu sprijinul și sub directă asistență a inginerului Cornel Marian, directorul Centrului de calcul al Ministerului Industriilor Metalurgice. Calculatorul cu 16 terminale — amplasate la principalele baze sportive — a asigurat permanent informarea pe 3 nivele: fișa de rezultate a competiției, buletinul informativ al zilei și, în sfârșit, buletinul final. Cu aportul firmei britanice „RICOH” doi specialiști londonezi, David Patrick și Fred Milburn au lucrat la aparatele de multiplicat alături de tehnicienii români. Astfel a fost posibil ca în fiecare dimineață să fie puse la dispoziția presei și a delegațiilor, buletine informative în câteva milioane de pagini.

În noaptea în care „terminalele” de la baze anunțau, pe rând, rezultatele ultimelor concursuri din cadrul celor 10 discipline sportive incluse în ediția bucureșteană a „Universiadei”, am fost prezenți, la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” (clădirea care a găzduit Centrul de Presă), Tiberiu Țiganu — „dispece-



Un colțșor al oamenilor cu aparatele lor... miraculoase, care au fost, în zilele Universiadei, de un real sprijin pentru ziaristi.

rul-șef” — ne spunea: „Pentru deservirea sutelor de ziaristi români și străini acreditați la întrecerile Universiadei, care aveau nevoie, la intervale scurte de timp, de buletine informative, Computerul instalat în căldirea Centrului de presă a prelucrat informații difuzate în nu mai puțin de 30 000 de pagini zilnic. Desigur, pentru aceasta a trebuit să apelăm la specialiști, adică la programatorii computerelor”.

Referindu-se la munca acestor oameni, la sprijinul primit din partea lor, corespondentul Agenției de presă China Nouă la București, Liu Jing Tao, ne spunea: „Lucrul cel mai bun este că primeam, eu și colegii mei acreditați la Universiadă, știrile cele mai proaspete, unele la câteva minute după terminarea competițiilor, și nu oricum, ci „legate” într-un buletin informativ, atât de util muncii

ziaristilor. Mulțumesc pentru această promptitudine”.

Dar oamenii de la Centrul de presă nu au fost singurii adevărați colaboratori ai ziaristilor. Alături de ei — deși aflați într-un alt capăt al Bucureștiului, aproape de complexul „23 August” — au lucrat tipograful. Muncitoarea Elena Stanciu ne spunea: „Desigur, trebuia să ne facem treaba pentru care sintem calificați, dar mărturisim că dacă am făcut-o ceva mai bine, eu și colegii mei Dumitru Dobre, Maria Horina, Elena Radu, este și pentru că ne place sportul”.

Așadar oamenii din umbra Universiadei, cei care au informat pe ziaristi și, implicit, milioanele de cititori ai publicațiilor — lucrând 24 de ore din 24 — au avut aceeași grea sarcină, iar meritul lor este că s-au achitat de ea mai mult decât onorabil... Ion GAVRILESCU

ADIO SAT, ADIO UNIVERSIADĂ!



O MARE ȘI NEVĂZUTĂ MEDALIE

Bucureștenii s-au despărțit ieri de oaspeții lor. Universiada '81 s-a încheiat. Marele stadion „23 August” — arhiplin — a salutată, cu nedrămuitele sale aplauze, pe purtătorii drapelurilor țărilor participante. „Ce păcat că s-a sfârșit”, spune colegul Dino Pistamiglio de la „Tuttosport” din Torino. Nu știu dacă am fost în stare să redau, în reportajele mele, atmosfera de mare cordialitate ce a domnit aici. Români mi-au plăcut extraordinar. Sint apropiați, sint deschiși, o plăcere să le fii oaspeți. Noi, italienii, avem multe motive de bucurie și datorită comportării bune a sportivilor noștri. Așa că amintirile plăcute de la București sint complete. Voi dedica o serie de reportaje zilelor petrecute în România, încercând să transmit cititorilor mei ceea ce am simțit eu aici”. Și redactorul cunoscutului ziar din Torino privește, cu un aer de regret, ultimele pilpiiri ale uriașei flăcări...

Stau de vorbă cu un sportiv care nu a participat la Universiadă.

Este Octavian Ionescu, asistent la catedra de educație fizică a A.S.E., fotbalist de prima divizie. „Spectacolele Universiadei nu se pot uita. Parcă a fost o întrecere între momentele de mare dramatism, de supremă înclăștare a luptei, și cifrele-record înregistrate în serie. Reprezentanții noștri s-au întrecut pe ei. Pot să afirm că fiecare lot a evoluat la cele mai înalte posibilități, că în fiecare întrecere de perfect echilibru, tricolorii au știut să se impună. Fiecare mare duel pe care l-am văzut a reprezentat o lecție pe viu pentru noi, cei care nu am participat la Universiadă. Vă asigur că am învățat ce trebuia din aceste demonstrații ale virtuozității sportive, ale unei mari voințe de a reuși, o demonstrație convingătoare de spirit de echipă”.

În ultima zi de întreceri l-am întâlnit pe înotătorul brazilian Marcelo Juca. L-am rugat să ne împărtășească impresiile sale. „N-am reușit vreun rezultat deosebit. Un loc opt în proba de 400 m liber. Sigur că aș fi

dorit să realizez mai mult. Dar asta contează mai puțin. Peste ani voi păstra amintirea unei călătorii minunate. Oamenii ne-au îmbrățișat, la propriu și la figurat. Sinceritatea și exuberanța lor m-au cucerit. Zilele au trecut ca orele și orele ca minutele. A venit și clipa despărțirii. Sper să mai revin la București și mai sper să reintâlnesc, la viitoarea Universiadă canadiană, pe prietenii mei români”.

Antrenorul de scrimă italian L. Volpini are mulți ani de profesorat pe planșele de antrenament. E un om reținut și tăcut; parcă nu ar fi din temperamentală peninsula. Ne-a vorbit însă cu un entuziasm tineresc despre Universiadă și București. „Din lunga mea carieră de antrenor păstrez multe și vii amintiri. La cîte concursuri nu am fost! Cîte bucurii dar și cîte decepții nu am avut! De la Universiada română mă întorc numai cu raze de soare în suflet. Mulți amici mi-au spus că românii sint gazde admirabile. Credeam că vorbesc și din politețe. Imj dau seama

că n-au exagerat cu nimic. Apoi, pentru munca mea, Universiada a reprezentat o mare bucurie. Elevii mei s-au comportat strălucit într-un concurs strălucit și au obținut importante succese. Da, cînd mă voi gândi la ce au fost acești îndelungați ani de antrenorat, zilele Universiadei '81 vor fi totdeauna înconjurate de admirabile amintiri pe care își place să le rulseze mereu pe plicula minții”.

Universiada '81 s-a încheiat. Bucureștiul s-a despărțit, ieri, de oaspeții săi. Gestul acelor sportivi britanici care au făcut ocolul stadionului purtînd o bucată de pinză pe care scriseseră doar două cuvinte cu mari rezonanțe în inimile noastre, „Mulțumesc România!” vorbește foarte mult despre sentimentele cu care studenții sportivi din toate colțurile lumii pleacă spre casele lor. Ospitalitatea caldă, amabilitatea directă a românilor a cucerit o mare și nevăzută medalie de aur, medalia amicitiei adevărate, a inimilor deschise și darnice.

Bucureștiul și oamenii ce-l locuiesc spun un cald „La revedere” miilor de tineri care i-au fost oaspeți în zilele Universiadei '81

Eftimie IONESCU

TRICOLORII PE PODIUMUL UNIVERSIADEI '81 BUCUREȘTI



Nadia Comăneci evolând la paralele

MEDALII DE AUR — 30

ATLETISM — 2

- Florența Crăciunescu — disc
- Doina Melinte — 800 m

GIMNASTICĂ — 12

- Nadia Comăneci
- Rodica Dunca
- Emilia Eberle
- Dumitrița Turner — echipe
- Nadia Comăneci — individual compus
- Nadia Comăneci — sărituri

- Nadia Comăneci — paralele
- Emilia Eberle — birnă
- Nadia Comăneci — sol

- Romulus Bucuroiu
- Emilian Nicula
- Dan Odorhean
- Kurt Szilier — echipe
- Kurt Szilier — individual compus

- Dan Odorhean — sol
- Kurt Szilier — cal cu minere
- Emilian Nicula — bară fixă

INOT — 2

- Carmen Bunaciu — 100 m spate
- Carmen Bunaciu — 200 m spate

LUPTA — 6 greco romane

- Nicolae Zamfir — cat. 57 kg
- Ion Păun — cat. 62 kg
- Ștefan Rusu — cat. 68 kg
- Ion Draica — cat. 82 kg
- Ilie Matei — cat. 90 kg
- Victor Dolipschi — cat. +100 kg

MEDALII DE ARGINT — 17

ATLETISM — 4

- Doina Melinte — 1500 m
- Anișoara Cușmir — lungime
- György Marko — 10 000 m
- Pal Palfy — 110 m g

GIMNASTICĂ — 3

- Dumitrița Turner — birnă
- Rodica Dunca — sol
- Dan Odorhean — sărituri

INOT — 2

- Irinel Pănuțescu — 400 m mixt
- Carmen Bunaciu
- Brigitte Prass
- Mariana Paraschiv
- Irinel Pănuțescu — 4×100 m mixt

SCRIMĂ — 2

- Aurora Dan
- Elisabeta Gușganu
- Marcela Moldovan
- Csila Ruparsics
- Viorella Turcan — floretă, echipe

- Liviu Angelescu
- Ion Popa
- Mihai Popa
- Rudolf Szabo
- Octavian Zidaru — spadă, echipe

TENIS — 5

- Virginia Ruzici — simplu
- Virginia Ruzici
- Florența Mihai — dublu femei
- Virginia Ruzici
- Florin Segărceanu — dublu mixt
- Florin Segărceanu — simplu
- Florin Segărceanu
- Andrei Dirzu — dublu bărbați

VOLEI — 1

- Marius Căta-Chițiga
- Günther Enescu
- Dan Gîrleanu
- Sorin Grădinaru
- Petre Ionescu
- Sorin Macavei
- Florin Mina
- Adrian Pustiu
- Florin Sirbu
- Mihai Slabu
- Nicu Stoian
- Emilian Vrîncut
- Gheorghe Zamfir — echipa

LUPTA — 5 greco romane

- Constantin Alexandru — cat. 48 kg
- Nicu Gingă — cat. 52 kg
- Gheorghe Ciobotaru — cat. 74 kg
- Vasile Andrei — cat. 100 kg

libere — 1

- Gheorghe Bircu — cat. 52 kg

SCRIMĂ — 2

- Aurora Dan — floretă, indiv.
- Petru Kuki — floretă, indiv.

TENIS — 1

- Lucia Romanov — simplu



SĂ NE BUCURĂM, AȘADAR!

Ultimele ecouri ale lui „Gaudeamus” au răsunat ieri după-amiază în ovalul de beton al lui „23 August” și s-au pierdut în depărtare, peste imensa cupă în care a ars timp de 12 zile flacăra Universiadei, peste decorul-simbol al macaralelor ce domină în zare cerul tribunei a doua a marelui nostru stadion...

A XI-a Universiadă intră de azi în istoria sportului mondial, în istoria marilor manifestații ale studenției din întreaga lume și — totodată, cu litere apăsată — în istoria mișcării sportive românești, în care înscrie una din cele mai frumoase și emoționante pagini, cu atât mai mult cu cât această pagină s-a tipărit aici, sub ochii noștri, cu largă noastră participare afectivă, ceea ce o face cu adevărat de neuitat.

Sportivii noștri, pe care i-am aplaudat, pe rînd, în sala Floreasca, la bazinele de inot, în sala de scrimă, pe stadion sau sub cupola patinoarului din complexul „23 August”, în Palatul sporturilor sau pe celelalte arene ale J.M.U. (ce frumos au arătat bazele noastre sportive în aceste zile, ce ambianta extraordinară au oferit ele competitorilor, ce cadru propice marilor performanțe !...), sportivii noștri, deci, merită acum „în corpore” stringeri de mină călduroase, felicitări pentru o treabă pe care au făcut-o bine, ba — să nu ne fie teamă s-o spunem — chiar foarte bine, pentru că de multe ori ei ne-au întrecut așteptările.

Știm că întreaga noastră delegație a muncit cu devotament, cu multă tragere de inimă, pentru a se prezenta cât mai bine, la Universiadă, pentru a-și întrece realizările anterioare la această „mică olimpiadă” pe care — cu capacitatea sa organizatorică, de atîtea ori dovedită — capitala României socialiste a găzduit-o „cu brio”.

Știm, de asemenea, că sirguința competitorilor „tricolori” a fost depusă în cadrul unor bune condiții de pregătire, judicios acordate, ceea ce le-a creat obligația de a răspunde în consecință.

Știm că tehnicienii loturilor, ai federațiilor angajate în competiție au considerat efortul lor — de creație și concepție metodică-sportivă, în vederea Universiadei — ca o sarcină prioritară, ca un „examen de diplomă”, pentru a ne menține la un limbag în temă.

Știind toate acestea, considerăm azi — cînd delegația noastră încheie Universiada '81 cu un bilanș de 67 de medalii, cel mai valoros din istoria sportului universitar românesc — că cei care au purtat culorile țării în întreceri „de vîrf” ale sportului mondial în zece ramuri sportive și-au făcut datoria ! Aceste 67 de medalii, faptul că 30 (aproape jumătate !) sînt de aur, că am cucerit campionate mondiale universitare în șapte sporturi și că am obținut medalii în toate disciplinele programului, de la gimnastică, la sărituri în apă, de la lupte la baschet, de la scrimă la inot, de la volei la atletism, și de la tenis la polo, dovedește că România s-a prezentat la Universiadă nu numai ca o gazdă care a știut să onoreze competiția, ca organizatoare pricepută, ci și ca una din țările care au contribuit din plin la succesul tehnic al competiției, la creșterea prestigiului sportului studențesc mondial și al F.I.S.U.

Dincolo însă de sensurile imediate, legate de Universiada '81, ale bogatei noastre recolte de medalii, fie-ne permis să ne bucurăm de sensurile mai largi ale acestui succes.

Să ne bucurăm că sportul nostru poate organiza asemenea competiții ! Să ne bucurăm de aria largă în care tineretul nostru sportiv este competitiv pe plan internațional ! Să ne bucurăm că mișcarea sportivă din România este mereu mai puternică, să ne bucurăm de neîntreruptele sale afirmări !

- Tudorița Morușan — 800 m
- Maria Radu — 3000 m
- Vali Ionescu — lungime
- Mariana Ionescu — disc
- Corina Țifrea — heptatlon
- Steluța Vintilă
- Stela Manea
- Iboia Korodi
- Elena Tăriță — 4×400 m
- Liodor Pescaru — 20 km marș
- Gheorghe Buruiană — maraton
- Ion Zamfirache — disc

BASCHET — 1

- Rodica Armion
- Mariana Bădinici
- Diana Bălaș
- Alexandrina Biră
- Măndica Ciubăncan
- Camelia Filip
- Constanța Foteșcu
- Magdalena Pall
- Verginia Popa
- Camelia Solovăstru
- Magdalena Szekely
- Maia Zidaru — echipa

GIMNASTICĂ — 3

- Dumitrița Turner — individual compus
- Dumitrița Turner — sărituri
- Emilian Nicula — inele



Două medalii de aur pentru reputata noastră inotătoare Carmen Bunaciu

INOT — 1

- Carmen Bunaciu — 100 m fluture

LUPTA — 2 libere

- Aurel Neagu — cat. 57 kg
- Gheorghe Fodore — cat. 82 kg

POLO — 1

- Dorin Costrăș
- Ivan Fejer
- Liviu Garofeanu
- Cornel Gordan
- Gheorghe Ilie
- Eugen Ionescu
- Vlad Hagiu
- Cătălin Moiceanu
- Șerban Popescu
- Liviu Răducanu
- Adrian Schervan
- Mihai Simion
- Doru Spinu — echipa

SĂRITURI — 1

- Ruxandra Hociotă — trambulină

SCRIMĂ — 1

- Alexandru Chiculiță
- Corneliu Marin
- Marin Mustață
- Ion Pantelimonescu
- Ioan Pop — sabie, echipe

TENIS — 1

- Andrei Dirzu — simplu



Un prestigios și onorant succes pentru echipa studențască de volei a României — locul I și medaliile de aur !



Cursa de 200 m a fost câștigată de Jane Kathryn Smallwood (Marea Britanie)



Două „atlete de aur”, Doina Melinte (România) — învingătoare la 800 m și Gabriella Dorio (Italia) — prima clasată la 1500 m, salută publicul care le răsplătește cu entuziaste aplauze.



Andreas Hauck (R.D.G.) — campion mondial universitar la 800 m

O LACRIMĂ LA DESPĂRȚIRE

Finala turneului de volei feminin a luat sfârșit. Lacrimi de bucurie în ochii campioanelor; lacrimi de tristețe în cei ai învinselor.

— Ești tristă Lucila Urguelles?

— Am crezut mult în victorie. Poate prea mult. Dar tristețea că echipa Cubei a obținut medalii de argint este compensată și de un sentiment de fericire.

— Care?

— În primul rând pentru faptul că am putut să particip la o nouă mare reunire a voleiului feminin. Am avut, încă o dată, posibilitatea să constat că sportul pe care-l îndrăgesc cunoaște o răspândire din ce în ce mai mare. Practic, în toată lumea, ceea ce mă bucură foarte mult. În al doilea rând, pentru că am reușit să ne confruntăm cu o serie de echipe a căror valoare nici nu o bănuiam, iar, de aici, satisfacția că nivelul voleiului feminin este în continuă creștere. Să nu uităm, la București au fost doar formații studențești, pe „tușă” aflându-se numeroși jucători de mare valoare. Dar, aceste două motive, la care se mai pot adăuga și altele, sînt de natură pur sportivă...

— Înțeleg că mai sînt și altele...

— Intr-adevăr. Cele de natură sentimentală. Eu am fost de mai multe ori la dumnevoastră în țară. De fiecare dată m-am simțit minunat. Intregerile Universiadei însă mi-au relevat la altă dimensiune și ospitalitatea recunoscută a poporului român, și capacitatea organizatorică, și pasiunea pentru sport a tineretului român, și generozitatea publicului spectator, care știe să aprecieze un spectacol sportiv de calitate.

— Cortina s-a lăsat, deci, peste marea sărbătoare a sportului universitar...

— Poate că una din lacrimile care le-ai văzut mai înainte au fost și pentru despărțirea de frumoasa dv. Capitală, de prietenii pe care mi l-am făcut în aceste zile. Dar, sper să-l pot revedea...

UN SINGUR GÎND: SĂ REVENIM CÎT MAI CURÎND ÎN ROMÂNIA

Universiada bucureșteană a adus pe terenurile de volei și selecționata studențească din R.P. Congo. De o violență molișitoare, sportivii congolezi s-au dovedit extrem de receptivi la tot ce-i înconjură, iar competiția voleibalică le-a oferit posibilitatea să acumuleze noi și noi cunoștințe. De acest lucru ne-am convins urmărindu-i la primele antrenamente și în jocurile oficiale. În ultima zi a întrecerilor, JACQUES MAHOUNGOU, antrenorul principal al selecționatului studențesc congolez, a avut amabilitatea să ne răspundă la câteva întrebări.

— Care este situația voleiului în țara dv.?

— Voleiul este un sport mai puțin popular în R.P. Congo, dar este într-un larg proces de răspândire grație frumuseții și dinamismului său. Antrenamentele dinaintea începerii Universiadei, cu diferite echipe românești, ne-a dezvăluit noi și noi frumuseți ale acestui sport, iar competiția oficială a adăugat altele.

— Ce părere aveți despre întrecerile la care ați luat parte?

— A fost cea mai mare competiție sportivă la care am participat, organizată excelent; ea se situează pe locul I pentru noi și a devenit deja punct de referință, la cel mai înalt grad, pentru activitatea noastră viitoare.

— Ce impresie v-au făcut voleibaliștii români?

— De departe au fost cei mai buni. Am avut multe de învățat de la ei și pe această cale le mulțumesc și celor care ne-au fost parteneri de antrenament. România are o școală înaltă de volei.

— Cu ce gânduri vărsașiți România?

— Cu regretul sincer că șederea noastră aici nu se poate prelungi. În plus, nu voi putea uita prietenia cu care am fost înconjurați peste tot, felul în care gazdele noastre ospitaliere ne-au făcut să uităm aproape că sîntem la mil de kilometri de casă și familiile. Și, un gând care ne obsedează: să revenim cît mai curînd în România, unde ne-am simțit minunat.

POPORUL ROMÂN ESTE OSPITALIER ȘI PRIETENOS

N-a fost deloc ușor să stăm de vorbă cu antrenorul echipei feminine de volei a R.P. Chineze. Și aceasta, pentru că, după victoria studenților la care antrenor este, YUAN WEIMIN a fost, pur și simplu, asallat de ziaristi și fotoreporterți.

— Sînt fericit că echipa antrenată de mine a câștigat titlul suprem al Universiadei la volei feminin, repeta el, cu chipul strălucind de marea bucurie care îl stăpînea. Mîndria echipei noastre este cu atît mai mare cu cît am reperțat victoria în luptă cu reprezentativa Cubei, țară care deține titlul de campioană a lumii.

Am avut și un scurt dialog cu jucătoarea numărul 1 (sub toate aspectele) a noii campioane mondiale universitare.

— Lang Ping, s-a format opinia că sînteți cea mai bună jucătoare de volei care a evoluat la Universiada '81.

— Toate colegile mele au fost la înălțime. Și Zhang Rong Fang, și coordonatoarea Sun Jin Fang, și Zhou Lu Min...

— Ce părere aveți despre echipele românești?

— Băieții au fost extraordinari! Merită cu prisosință titlul câștigat. Cu fetele sperăm

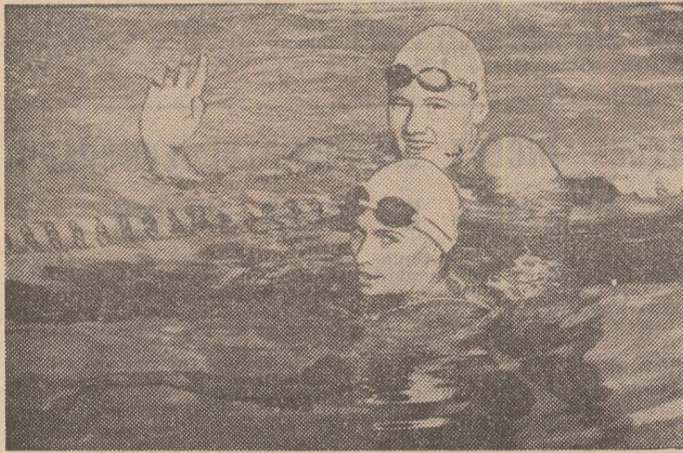
să ne vedem curînd la campionatul mondial de anul viitor.

— Cum vi s-a părut organizarea Universiadei?

— Toată a fost excelent. Sîntem pe deplin mulțumiți. Primăria care ni s-a făcut, nouă și celorlalți oaspeți ai „satului Universiadei” a întrecut orice așteptări. Ne-am convins, încă o dată, că poporul român este ospitalier și prietenos.

— O ultimă întrebare: am auzit scandîndu-se: „Cia-io, Tungo-te” — Ce înseamnă asta în chineză?

„NE-AM SIMȚIT EXCELENT ÎN ROMÂNIA”



Cîștigătoarele „aurului” și „argintului” la 100 m liber — înotătoare din S.U.A., Jill Sterkel și Barbara Major

LARRY McCOLLUM, adjunct al șefului delegației S.U.A.: „Ne-am simțit excelent în București, în România, încă din primele clipe ale sosirii

noastre aici, organizatorii oferînd toate condițiile pentru ca Universiada să fie un reușit festival al tineretului. Competiția s-a situat la un înalt nivel valoric, sportivii de marcă prezentați la start tînînd și onoreze cărțile de vizită, iar cei creditati cu... postura de outsider autodepășindu-se în numeroase cazuri. Și îmi face plăcere să afirm că atmosfera din Satul Universiadei, ambianța arenelor au favorizat obținerea unor rezultate foarte bune.

Oras cu frumoase împliniri în importante domenii. Bucureștiul s-a dovedit și un oras al timerilor, un mare centru universitar, în care oaspetii „Jocurilor” — indiferent că a fost vorba de sportivi de tehnicieni, arbitri sau conducători — au trăit clipe de neuitat. As dori să exprim mulțumirile noastre organizatorilor și să-mi exprim, totodată, admirația, pentru celălalt succes românesc: obținerea unui frumos buchet de medalii.”

NENUMĂRAȚI PRIETENI

O față tînără, frumoasă, așa cum au fost multe în Satul Universiadei. O cheamă Adriana Jelceva, e studentă la Sofia și jucătoare de tenis „cu calitate” — ne asigură referențial de specialitate. Viitoarea profesoară de educație fizică și-a făcut aici, la București, numeroși prieteni: „Dacă mi-ai cere acum, pe loc, numărul lor nu as putea să vă răspund, atît de mulți sînt! Dincolo de aspectul sportiv de care nu trebuie să uităm dată fiind valoarea participanților, meritul Universiadei este că ne-a dat posibilitatea să ne întîlnim și să ne înțelegem în cel mai frumos limbaj din lume — acela al prieteniei...”

Un bărbat trecut de prima tinerețe, dar cu un suris de adolescent. Îl căutam, de fapt, pe Mitsuro Sato „luptător de aur”, dar era plecat în oras. Și așa l-am... descoperit pe antrenorul luptătorilor japonezi Takitama Yukitaka. Vorbește englezeste, căutînd cele mai ni-

merite cuvinte, mereu superlative: „Cel dintîi contact cu Bucureștiul m-a entuziasmat, pur și simplu. E un oras impresionant, iar locuitorii săi sînt oameni cu zîmbetul pe buze și inima deschisă. Am descoperit un popor minunat, de o mare hărnicie”. Și, spre exemplificare, ne spune că aici, în Sat, i s-a părut că se află într-un stup de albine. Gazdele și-au știut perfect rostul, așa încît oaspetelui să nu-i lipsească nimic, chiar dacă se afla la mii și mii de kilometri de casă.

Dacă ne luăm după actul de identitate, nici Akinola Fatile nu mai e foarte tînăr. Dar șeful delegației Nigeriei s-a simțit măturiseste, ca la 20 de ani „în ospitalierul București, unde totul a fost excelent. Și ambianța, și valoarea performanțelor. Am mai văzut o ediție a Universiadei și pot face, de aceea, o comparație, considerînd ediția bucureșteană de un nivel superior”.

SPORTIVITATEA PUBLICULUI: ADMIRABILĂ

JEAN-PAUL CLEMANÇON (Franța), președinte al Sub-comisiei tehnice de water-polo din cadrul F.I.S.U., a îndeplinit la București funcțiunea de director al turneului de polo, organizat în cadrul Universiadei '81. Într-o scurtă convorbire, la sfîrșitul competiției, interlocutorul nostru francez a avut amabilitatea de a ne declara următoarele:

„Turneul de polo a fost de o excelentă calitate. Și cînd spun aceasta, nu mă refer doar la valoarea competitorilor, ci și la universalitatea competiției: cele mai puternice echipe din America (S.U.A., Cuba, Canada, Mexic), cele mai bune din Asia (R. P. Chineză și Japonia) și, fîrșete, toate ce-

lelalte reprezentînd țările cu mare tradiție în water-polo-ul european, cu o singură excepție — Italia — au fost în România. Vă miră poate că nu am numit Franța, dar pot să vă spun că deși avem inotători buni, nu sîntem în măsură, deocamdată cel puțin, să aliniem o formație competitivă la nivel ridicat. Poate, în viitor. Cred că turneul din cadrul Universiadei a făcut o foarte bună propagandă jocului de polo, contribuînd la propășirea acestui joc sportiv mult iubit de studenți. Toate echipele au jucat bine, cele din grupa A, mai ales, detașîndu-se formațiile Cubei — o învingătoare merituoasă, Statele Unite, României și Uniunii

Sovietice, oricare dintre ele putînd termina pe primul loc. Surprinzător de echilibrate forțele în întrecere, inclusiv Iugoslavia și Ungaria. Aș dori să relev, de asemenea, progresul înregistrat de echipele din Asia. Organizarea a fost perfectă, iar disciplina și sportivitatea publicului — admirabile. Iată de ce socotesc că aici, la București, am asistat la una dintre cele mai importante întreceri de polo”.

Fotografiile din acest număr au fost realizate de: Dragoș NEAGU, Ion MIHAI-CĂ, Vasile BAGEAC

